

сяне за въ полза на мюсюлманскитѣ Богоугодни заведения въ Мека и Медина. Това обстоятелство принуждавало кърджалийскитѣ и еничерски вождове, отъ религиозни съображения, да пощадяватъ населението отъ издевателства, насилия и пожари, каквато участь често пжти е сполетѣвала много градове и села въ България, какъвто е случая и съ селото Арбанаси, което, макаръ, че било закриляно съ тоя ферманъ, е било разграбено и опожарено предъ видъ лошото държание на неговитѣ старейшини и първенци, които зле постъпили съ кърджалийскитѣ вождове и не държали смѣтка за обносикитѣ и поведението, което трѣбвало да направятъ въ онова смѣтно време на безотговорностъ и насилие, каквито сж вилнѣли на дължъ и на ширъ въ разклатената Отоманска империя.

Така презъ първитѣ дни на месецъ февруарий 1798 год. кърджалиитѣ ограбили Тръвна, Арбанаси, Раково нападнали на Севлиево. Преди Лазаровата сѣбота на Възкресение Христово обиколили около града, но не успѣли да го превзематъ, обаче на първия день на Възкресение, Пазвановитѣ разбойници и даали разбили редовната войска и предали на пленъ и пожаръ Севлиево¹⁾

Ето съдържанието на този ферманъ, подновенъ отъ Султанъ Махмудъ Ханъ II на 16 юлий 1810 год. следъ Р. Хр., оригинала на който се пази въ Народния музей и който е билъ намѣренъ въ гр. В. Търново отъ известния Иорданъ П. Георгиевъ.) (вижъ фермана на стр. 28, фиг 3

„Да се действува точно споредъ съдържанието! До Високо Просвѣтениа, достоенъ справедливъ Кадия Мевляне на Търновската казж. Нека Всевишния продължи за дълго време твоята слава и увеличи твоята властъ!

Отъ съдържанието на настоящия ми царски актъ, украсенъ съ Височайшитѣ ми Царски знакове, който ще ти пристигне тамъ, ще разберешъ, че азъ на четвъртия день отъ месецъ 1223 година отъ Егира (12 юлий 1808 год. следъ Р. Хр.) се възкачихъ като Монархъ — Султанъ на Османския престолъ и поехъ тогава още въ ржцетѣ си браздитѣ на държавното управление въ Империята ми.

Още тогава Императорскиятъ ми диванъ съ една Височайша Царска заповѣдъ, като се оповестяваше до всичкитѣ ми провинциални власти на страната за моето възкачване на престола, заповѣдваше имъ да прибератъ отъ частнитѣ и ползуващитѣ се съ права и привилегии лица, издаденитѣ имъ по-преди Царски фермани и да ми ги проводятъ

1) Г. Димитровъ — „Княжество България“. часть II стр. 88 Пловдивъ 1896 година.

2) Г. Балъчиевъ и Д. Исчиевъ — „Привилегиитѣ на ярага въ земитѣ завещани на честитѣ градове Мека и Медина и документитѣ по тѣхъ“. Списание „Минало“ г. I. кн. 2 София 1909 г. стр. 145